ReaderWorks

Standard

Paul Daian

Stângăcia în salut a femeii

Colecția de poezie - LETHE
Societatea Culturală Noesis

Această carte a apărut cu sprijinul Reprezentanţei din România a

Coordonator al publicaţiilor Noesis
Remus Cernea
remus@xnet.ro
093.68.24.09 240.53.80
Web-editor
Gabriela Bagrinovschi
ella@topmail.ro

© Paul Daian

Societatea Culturală Noesis
Preşedinte Diana Tătulescu
www.noesis.ro
aprilie 2001
Mulţumiri
Revista PC Magazine,
Nina Vasile

SOFTWIN

Această carte este dedicată
Angelei

* * *

vorbeşti cu mine prin cărămizile de oţel
ale propriei mele opţiuni de a fi animalul
dement ce priveşte de pe terasa umilinţei
Rinul plin de steaguri moarte. cu spatele
la răsărit cu faţa la Marea Nordului pe
scaunul de piatră translucidă a sângelui.
te văd prin cerul jos şi greu cum îmi
citeşti poemele în timp ce saxofonul
casei tale te îndepărtează de camera
în care m-ai putea aştepta fiică neagră
îţi cânt de departe un cântec umil şi
aproape beat de marijuana
oare aici construcţia se depăşeşte
pe ea însăşi şi dacă da în numele
cărei legi nu eşti alături de mine?
vorbesc cu o absenţă falsă.

* * *

cocoşul de sânge al soarelui cântă
şi cântecul lui cojeşte pereţii casei
tatălui meu. fumez tutun negru şi îţi
privesc sternul subţire ca o foaie
de hârtie pe care scriu scurte
poeme de iubire. mă parfumez cu apa verde
a cuvintelor pentru întâlnirea cu tine
pe malul Rinului ca un animal sălbatic
ce arde cum arde cocoşul în dimineaţa
abisală a aşternutului din care lipseşti
pentru că această pădure tăiată de fiica mea
fiică a mea, este un rest străin faţă
de pădurea tatălui meu, de casa lui în care
el mort fiind m-am iubit cu ea şi
ne-am drogat cu o dementă dorinţă
de viaţă. caut la limita acestui pământ
de jos şi găsesc bucuria de a mă putea
întoarce în centrul fiicei mele bolnave
singură ca o lupoaică cu sexul ars
de puii ei ca nişte tauri.

* * *

beau apa în care ai ascuns busuiocul
şi te văd adâncă şi rece ca pământul
din chilia monahului cel ce păcătuieşte
numai cu mâinile lui. la graniţa
dintre o zi şi alta la graniţa dintre cădere
şi eşec închid ochii cum odinioară se deschidea
jumătatea de femeie a creierului meu şi
să te privesc ca pe o bucurie a sângelui
amestecat cu oboseala celor nouă încercări.
pe când ultima?
cerşesc bani mecanici pentru fiica mea
ce caută un sex aidoma lipsei de sex.

* * *

deschid violent parcul şi pe iarba grasă
văd tălpile fine ale deznădejdii tale
de femeie fiică femeie. vechi meşteşugari
lucrează la lanţurile gleznelor tale
şi nimeni nu le poate clinti credinţa
în munca lor. de-a lungul atâtor cuvinte
pavate cu gresie roşie am ajuns să repet
cu dezinvoltură bolnavă faptele vieţii mele
şi să pun la îndoială bunul simţ.
jos construcţia patriarhală. eu caut
printre gunoaie ţigări şi noi poeme
albe ca varul pereţilor pe care
îi iubesc atât de mult. jos cu această
căutare ce ţine de o normalitate ce-mi este
străină cum străină este lumina
de opacitatea ochilor celui mort de tânăr.

* * *

pentru tine tot acest nămol pe care
îl construiesc şi în care respir cu ochii
căci gura vorbeşte cuvinte de neînţeles.
sunt vinovat de vina pe care Zguduitorul
a vrut să o am şi tot ce văd la mine însumi
este un nămol în care mă îngrop
ca într-un sistem ce nu mai poate
dori altceva decât pe tine însăţi.
târziu în plină rugăciune altarul de sare
cu un urlet animalic se umple
de copii trandafirii.

* * *

când seara curge încet pe coapsele tale
ca o ceară animalică
îţi cuprind mâinile cu oglinda unui creier obosit
şi injectat cu mosc.
fii atentă la cuvintele ce vin din neant
ele aduc o blândă aşezare pe umerii tăi înalţi
şi o moarte discretă a tânărului tău tată.
păstorul clădeşte poetul clădeşte timpul clădeşte
urme de spaţiu şi faptele lor ca urma şarpelui pe piatră.
când într-adevăr nu mai pot mă las în voia Zguduitorului
ca un preludiu sălbatic.
umbli cu metale reci în gură
dar nu ştii că mai mult decât mine ritualul verde
nu îţi poate oferi
când seara curge încet şi din degete
picură oboseala cu miros de mosc.

* * *

dimineaţa cântecul cocoşului noaptea cântecul mierlei
mă voi întoarce la tine şi te voi privi în ochi
până la necroză aşa cum mă priveşte soarele
când întind mâna de-a lungul spaţiului
îmbrăcată în negru în interiorul negrului
culcată pe păr de animal în uşa cuştii de fier
cu mâinile în cruce repeţi după mine
aici şi dincolo înainte şi după
peştii roşii din lac se vor ucide între ei
şi apa liberă îi va purta spre Marea Nordului
ca pe resturi de care creierul nu mai are nevoie
fiică a mea acest spaţiu nu mai poate suporta
gândirea ce inundă

* * *

“je suis une brute je n’ai pas le sens normal”,
fiică a mea absolută cum absolută este pentru mine
această lume lipsită de spirit
cum singur la malul mării
mă gândesc la tine
cum adâncă este nebunia calului
în provincia de jos

* * *

cum să-ţi spun că în această provincie de jos
absenţa ta este un perete negru
de care îmi lipesc faţa creierul plin de cuvinte
şi urlu ca o fiară aici în provincia de jos
este o istorie care nu îmi spune nimic
fără tine fiică a mea fără mâinile tale adâncite
în carnea Rinului fără craniul tău asiatic
nu pot fi copilul trandafiriu ce plutește pe apa mării
ca un apus siberian fumul drogului gresia roșie
pe care stau culcat cu spatele se izbesc de craniu
cu cuvintele înainte.
este o pierdere de sine este o cameră absentă
în care bolnavul privește de pe malul de cretă
cerul albastru.

* * *

uscată este Marea Nordului şi fără spirit este
această mulţime pe care o ating în centrul ei gras
în aşternutul curat în care mă aştepţi dormind
pentru că numai eu am mai dormit ca tine
în urma ta traversat de scurte cuvinte
ca o turmă de pui de mistreţ.
fiică a mea se usucă pe acest nisip mâlul
se usucă civilizat ca o imagine străină
pe care am adus-o de departe
nici o semănare nici o deosebire
doar acordeonul ritmul tropical pielea cuvintelor
ca pielea Rinului
experienţa în provincia de jos îmi umezeşte tălpile
cu respiraţia ta de fiică
pe care o privesc direct în sex.

* * *

fiică a mea îţi iubesc sexul bolnav şi tânăr
pe care îl porţi printre oameni cunoscuţi mie.
mesteacănul este casa ta iar tu eşti fiică a mea
pentru că tatăl meu este mort de tânăr
umbli cu metale reci în gură şi vorbeşti despre mine
printre munţii înalţi ca despre tatăl meu.
tu eşti soţia tatălui meu amanta lui chiar
peste dealuri când câinii trec şi
locuitorii ţării de jos
îmi amintesc mâinile tale fine de deţinută
ce caută un sex aidoma lipsei tale de sex.

* * *

când dementul împarte cuvinte în ţara de jos
sexul fiicei lui cu aer rece şi gramatical
acoperă Marea Nordului plină de copii trandafirii
ascultă sângele cum îşi pierde culoarea în spitalul din F.
şi împarte puţinele resturi adunate de prin gunoaie
pentru fiica sa distanţei la care stă cu spatele
cu apă în mâini cu siringa pregătită cu dezinvoltura
unui zâmbet
fac semnul crucii peste această provincie greoaie
şi lacomă cum fac cu ultimul cuvânt înainte de înserare
înainte de a vedea amândoi în acelaşi timp
patul roşu ce străluceşte pe cer

* * *

iubirea mea pentru tine este ca aşternutul
în care te ating înainte de plecare
am fost amândoi în Siberia dar singur în sanatoriul din F.
unde imaginea ta am aşezat-o pe pereţii scârboşi de curaţi
pentru marele bolnav K. cu care de multe ori am cântat
la pian sonate cu ceai şi frig pătrunzător
pe malul Rinului am scris cu creierul dat ţie.
pe malul canalului printre animale străine
te văd cum decupezi cuvinte
din dicţionarul scrisorilor către tine. pierdute.

* * *

cu privirea cât un animal sălbatic
în sexul cuvintelor care au mai rămas în creier
la sfârşitul fiecărei luni desenez
un pescăruş pe fruntea Zguduitorului
şi apoi râd. este uleiul de mosc pentru fiica mea
dar şi pentru vocaţia de a călători alături
de K. de cerul pe care l-a văzut
ultima oară în Franeker.

* * *

am aflat că sexul tău aparţine mulţimii
că parcul tău atât de iubit de mine
cerul înstelat al lui K. parcul pentru care
ai îngrijit atâta timp un mare bolnav
este cutreierat de străini negri cu instrumente alese
iubita mea fiică rostesc cuvinte de neînţeles
căci am privit demenţa din ochii calului
fără stăpânul mort de tânăr.
în provincia de jos îţi sărut sexul atins de animale mici
pe care le-ai digerat de mult.
dacă te vei apleca spre urechea mea vreodată
vei vedea că ea nu mai există
şi totuşi este un preţ prea mic pentru cât te iubesc

* * *

iubita mea fiică te găsesc ghemuită
în demenţa mea roşie ca un animal neîntrecut
din povestea cu fetiţa cât bobul de orez
aici sub varul întunecat al cuvintelor la Marea Nordului
credinţa mea în tine este un Tibet la marginea Siberiei
şi îmi spun că viaţa este o mare durere
depăşită doar de sângele ei venos
venoasă viaţă am construit pentru tine
sub cerul nostru înalt şi atât de iubit
am luptat pentru tine şi chiar împotriva ta
iubita mea fiică dar...
suferinţa ta îmi arde mâinile îmi vorbeşte în ureche
în care ureche?

* * *

la marginea imperiului Roman a fost odată un bătrân
ce avea ca singură avere un dinar de pe vremea
unui mare Cezar. într-o bună zi moşneagul
auzi în urechea stângă o voce. era vocea fostei lui neveste
moartă de tânără care îi spuse: bănuţul tău te poate ajuta
să ai un băiat cu mine care să-ţi fie sprijin la bătrâneţe
şi care să-ţi mai amintească de mine în ceasurile grele
bătrânul dădu fuga la sertarul cu bănuţul
îl deschise băgă mâna în sertar şi îl scoase
privi îndelung pumnul în care strângea bănuţul
şi după un timp îşi deschise pumnul
în palma umezită de-a lungul braţului păros
limba fostei lui neveste îi alunecă spre ureche
o linse moşul se scutură de groază
pregăti să dea de pomană pentru sufletul răposatei
îngropă banul se închise în casă

unde stă până în ziua de astăzi
unii spun că a înnebunit şi că linge varul pereţilor
alţii spun că face tot felul de farmece
alţii spun că păcătuieşte cu mâinile lui
şi că priveşte fix uşa iar cei mai de pe urmă
spun că el cu un ac scrie pe pielea lui bătrână
ce-i spune fosta lui soţie
oricum cuvinte de neînţeles

* * *

pregătesc pădurea germană pentru fiica mea
cum pregătesc alcoolul pentru marea sărbătoare
a pielii brune.
sălbăticiunii îi ling urechea îi smulg părul
şi i-l amestec cu var
la Marea Nordului pe nisipul umed mă dezbrac
în pielea goală şi aspră şi urlu cu ochii infricoşaţi
aceasta este o provincie pe care nu o recunosc
decât cu spatele la ea acesta este un nămol
mai puţin adânc decât sângele în care se revarsă
toată viaţa mea
iubită fiică în lungile zile fără soare
cu gândirea te-am atins şi am spus
nu pot fără tine nici dacă nebunia ar trece
ca un şoim pe desupra mea

* * *

stau cu picioarele în apa verde şi rostesc
lungi cuvinte despre viaţă. am fost aspru uneori
chiar nedrept dar cum să-ţi spun că suferinţa mea
a fost întrecută doar de suferinţa ta nemaiîntâlnită
în lagărul poeziei.
binecuvântat acest lagăr cu deţinuţi în veghea
nebuniei alese.
fiica mea iubită cum iubite sunt hainele negre
şi lungi în care mă distrug pentru câteva cuvinte
urăşte-mă căci ura ta naşte o poezie ca o plajă
pe care voi desena povestea unor resturi
pe care Rinul le poartă cu mândrie ca pe nişte steaguri
de la care Zguduitorul şi-a întors faţa.

* * *

aruncată în neant este gândirea şi soarele ei
străluceşte mort şi roşu. în camera dezicerii de viaţă
şi uitării de sine culcat pe marijuana
te aştept să vii cu craniul ras de poezie
şi să-mi spui: aici tatăl meu şi-a ţinut de mâini fiica
aici sexul meu a izbucnit din pereţi
aici poemul tău ca o mare a nordului
întunecă mobila neagră
joc biliard cu K. pe malul Rinului.

* * *

voi construi un animal fără sex pentru pădurea de brazi
voi cerşi pe treptele catedralei var şi nisip
pentru animalul fără sex
voi ataca dimineaţa devreme pentru a mă întoarce
în pădurea de brazi
voi cânta slavă cuvintelor pentru treptele oarbe
ale catedralei
voi ucide scriind insectele din iarba grasă
a parcului nostru pentru fiica mea ce doarme
şi acum în copilăria mea aşa cum povestea cu peştera
şi cuvântul neînfricat îmi smulge pielea mâinilor
de pe moscul sângelui.

* * *

mult păr trandafiriu poartă Rinul spre Marea Nordului
dar saxofonul cântă cum numai un negru ştie să cânte
la marginea durerii cu umerii smulşi
continui să râd să rânjesc să scuip sânge ca un mare bolnav
fiica mea aşteaptă în alcooluri rafinate
căderea întunericului peste parcul lacom şi gras.
cămaşa neagră a îngerului dantelat ascunde cuvinte
aşternuturi curate împrăştie parfumuri reci
şi flutură ca o flamură cum numai în poveşti se află.
ascultă fiică a mea; la graniţa extremă a bolii
ceva mă copleşeşte ceva ca timpul ca o părere

* * *

draga mea fiică atunci când pielea atacului
se usucă în aşternutul tânărului tău tată
întreagă provincia de jos aidoma oricărui sfârşit de poveste
(şerpii mlădioşi)
ceva mai înalt se pregăteşte pentru tine
în această aşezare fină a gratiilor
pe steaua vinovăţiei. dar lasă privirea va coborî
sub nebunia din ochii copilului născut mort
iar cerul se va rupe în dreptul punctelor cardinale
lăsând să treacă apa de botez a suferinţei
ca o binecuvântare umezită doar de tălpile tale.
de fiecare dată după ce joc biliard cu K.
te ţin strâns în braţe aşa cum poezia
îmi ţine strâns creierul.

* * *

între dansul medieval şi acordeon voi alege mâinile tale
ca pe o bucurie a cărnii la apropierea drogului rece
şi îndepărtat (precum saliva ta de obiectele murdare
în plină înflorire)
pentru tine îmi voi pune culoarea ochilor
pe cărămizile de oţel ale singurătăţii
şi le voi acoperi cu mâinile aşa cum tu
în lungile zile ale bolii mă înveleai cu aşternutul curat
privesc viaţa în felul acela solidar cu felul tău
de a-ţi privi sexul în oglinda copilăriei
însă atenţie iubita mea când steaua îşi pierde sângele
întreg spaţiul flutură negru ca o poezie
al cărei obiect este mirosul tău de femeie
tânără.

* * *

pe scaunul tău de fetiţă
stă insecta desăvârşită
ca orice animal al iubirii
la masă stau marii poeţi
ai eşecului.
aerul mutilat de răsuflarea lor
împietreşte
ca o pădure germană
din vechiul basm

* * *

în casa pădurii copilul părea părăsit
pe vremea când soarele nu apunea niciodată
săgeata nebuniei atingea zidul
teutonii smulgeau carne din burţile cailor
şi totul era neschimbat
la sfârşit apăru sexul
ca un cuvânt bun şi conducător

pe vremea când cuvintele se îmbrăcau
în blănuri negre la intrarea în peşteră
apăru animalul roşu. incest.

* * *

când zăpada ca o tablă de şah
acoperă tâmplele brune din parcul
cu pomi voioşi
iese ceaţa sexuală a instinctelor
cum ies animalele nebune noaptea la malul mării.
ceea ce pare început este numai o formă
mai înaltă a sfârşitului poate chiar
a unui interior ca un fagure cosmic
să vezi puncte arse pe bolta cerească şi roşii
ca legătura de sânge cu boala mortal de precisă.
să vezi calota de gheaţă a creierului
ca un nord sustras soarelui
ce viaţă ce faianţă pentru morţii noştri dragi
fiica mea de dincolo de munţi pe câmpia
de nisip din provincia de jos
insecte cu picioare lungi îmi atacă urechea.

* * *

treci pe lângă mine tu care ai fost fiica mea
şi iubita mea în clipele grele ale vieţii de cameră
să ştii că trăiesc într-un trecut verde
şi rece ca într-un perete plin de insecte
bune şi conducătoare plin de un aer
în care nici suferinţa nu mai are loc
să ştii că în sanatoriul din F. printre bolnavi
aidoma poeziei realitatea provinciei de jos
mi-a părut o galiţie în care copiii mei
fac focul pentru mutilaţii fiecărui început de secol
să ştii că sila de gravitaţie aduce puteri străine
în mâinile slăbite ale tatălui
să ştii că sub cerul puţin înalt
cu păr în ureche poetul face semne distrugătoare
deasupra stelei fetiţă stea
dinţii de sus în dinţii de jos

* * *

fumez şi privesc pe fereastră. hei, K.,
treci pe la mine în această seară
sunt singur locuiesc în boală timpul trece
dorm pe lemn intersectat cu lemn şi înţelegerea
coboară în mâini cum coboară Yan-Tze din munţi.
împăratul împărăţiei cuvintelor cântă la acordeon
poate încercăm să vorbim mult despre tine şi despre mine
fumez marijuana şi privesc pe fereastă.
hei, U., treci pe la mine în această noapte.
sunt sigur poezia a murit demult o dată
cu stăpânul calului
poate încercăm la limita timpului nu rezistenţa urechii
ci rezistenţa metalului la sânge
ca doi mari.

* * *

mă plimb prin încăperile negre ale poeziei
cu tine de mână şi-ţi murmur la ureche
vom ajunge la camera unde va trebui să te părăsesc
pentru un timp cât să fumez o ţigară
cât să scriu un poem străin poeziei
cât să-mi smulg genunchii cât să beau apa de botez
a ta cât să-i spun Zguduitorului
că aici printre resturi umane am petrecut
tinereţea de bărbat care-a văzut
aşternutul curat al femeii lui
am ajuns.

* * *

cezarul suferea de o boală rară şi nobilă
din toate colţurile imperiului sosiră medici
boala se înrăutăţea
într-o zi scavul îi spuse stăpânului său, cezarul,
vei fi bolnav atât timp cât laurii de pe frunte
vor fi morţi
cezarul trecu prin foc şi spadă popoarele lumii
medicii însă nu găsiră leacul
cezarul muri de o boală rară şi nobilă.

* * *

cu T. în camera cu păpuşi ne purtăm obsesiile
decent
sunt păpuşi din carne sânge şi păr
păpuşile fetiţei mele

naivitatea ca o armă tare circulă de jur
împrejur
câinele de pază al copilăriei

numai discreta întâlnire cu tatăl meu
poate salva geometria aproape perfectă a bolii
când ea prostituata cu carnea tânără
se dezbracă cu o dezinvoltură din care jena
se transformă în teama de a ieşi în lume.
apărat de mici trucuri sexul fetiţei mele
nu îşi cunoaşte reversul
totul insesizabil. chiar şi viaţa.

* * *

am întrebat insecta de ce pe aleea
frumos pietruită de-a lungul canalului
dâra de sânge face deportarea o aberaţie
a limbajului. şoimul în cercuri tot mai strânse
deasupra pădurii cade pe pielea de cretă
a instinctului
un creier obosit o mână ce ţine urechea
pe care fetiţa mea o sărută ca o mică femeie
ha, este cântecul meu
ay, este răspunsul Mării Nordului
ca pe o mică femeie.

* * *

gânditorii salută distanţa
dintre glezne şi păr
nomazii se lasă tăiaţi de lame subţiri
animalele refuză sosirea
iernii
poetul înaintează cu spatele
halt.
ca viaţa.

* * *

peşti exotici se plimbă prin
violenţă cum se plimbă mâna ta
prin părul meu
oare aici în provincia de jos
voi înţelege numele care îmi umple
plămânii sau poate sensul normal
mă dezice.

* * *

în casa vieţii din pădurea de mesteceni
stăm unul lângă celălalt şi bem vin negru
este o formă a abuzului
mai aproape de poezie
chiar discretă

în mobila neagră orgoliul construit
cu voluptate de ceasornicar trăieşte
precum poetul în propriu-i poem.
rafinament de popor vechi poate.

dar efortul de a-ţi găsi liniştea
întrece timpul
şi cuvintele fac implozie la atingerea de
sângele prevernal
încet drumul pare nesigur

* * *

cu mâinile în pădurea de var a fiicei mele
cu sexul pe pielea ei învăţ cuvinte
în provincia de jos şi nimic nu întrece culoarea sângelui
adânc. poate o părere de animal latin
să înceteze o dată cu tatăl meu plimbarea nocturnă
în jurul izvorului ce iese din piatră.
dar în plină poveste credinţa în tine
îmi umple creierul cu o bucurie întoarsă
spre părul ce iese din pereţi încet încet
ca o plasă a dorinţei în care sclavul perfect
rânjeşte a crimă. mă aştepţi în aşternutul curat de fetiţă
iar eu îţi voi săruta coapsele căci nimic
nu îmi poate opri mâna să atingă pădurea de var

* * *

priveşte cum trec dansatorii
îmbrăcaţi în veşmintele preclasice
ale sângelui
şi ascultă cântecul lor
despre cum la malul Mării Nordului
cuvintele îşi pierd sexul
la F. am făcut onanie
privindu-l fix în ochi pe Zguduitor
aşa este la jocul de biliard.

* * *

în parcul spitalului din F. culcat pe iarbă
la soarele roşu mă gândesc la tine
cum uneori îţi atingi carnea
cu o voluptate de samariteancă
sunetul ce iese din perete şi mirosul sexului tău
aduc pe fruntea mea o blândă aşezare
a poeziei în casa pe care am construit-o
cu mâinile mele. ceva simfonic în această noapte
şi ne lăsăm adulmecaţi sub ceruri diferite
ca nişte animale obosite de prea multe cuvinte
umezite de tălpi îndemânatice.
totuşi în parcul spitalului din F.
boala se substituie propriului meu sex.
aşa ca un jazz.

* * *

programate bolţii înstelate sunt poezia
şi făptuitorul de iarnă. stele reci îmi ating
cu lumina lor mâinile şi ele se topesc încet
în scrisul negru cu care încerc să te construiesc
bărbatul sărută gura fiicei lui şi gleznele îi tremură
voi ajunge la fiinţa din lemn şi cuie la fiinţa zidar
însă nu înainte de a petrece o noapte la picioarele
prin care trece un sânge atât de tânăr
doamne, atât de tânăr.

* * *

înscrisă în sânge este tăierea de aproape
a fiicei. păsări abrupte colorează aerul
râsul ca o oglină plină de viscere
îmi prelungeşte creierul. cafeaua neagră şi tare.
ţigara specială. vinul roşu şi sec.
respir cu ochii închişi o muzică înceată
şi nimic înafara ta nu mă poate satisface
încerc mortarul cu dinţii.
degetele ating sexul. copilul trandafiriu
tatuează munţii adolescenţei
un joc al nopţii printre resturi incandescente
cărţi necitite pe masa apropierii
atâtea şi atâtea întoarceri la Gregor.
prin uşa închisă cu grijă de fetiţă.
şi ultima atingere. ultima.

* * *

când am văzut faţa lui Virgil am înţeles
că zona există şi mi s-a făcut silă
nu pot crede că revolta de anul acesta
va fi neîndestulătoare şi pentru aceasta religios
mă aplec în faţa ta deşi neînţelegerea mea este limitată de culori scurte
voi tăia pavilionul în care ne-am întâlnit
de atâtea ori pentru că îmi asum imoralitatea finală
cu care te ungi cum ungi uşa cu sângele mielului
în noaptea de paşti
când eram tânăr te miroseam adesea
astăzi poezia îmi linge urechea ca pe un cristal
de sare animalul limbii
dacă ai ştii iubita mea fiică.

* * *

în primăvara aceea ai dormit până târziu
discutasem mult despre interiorul sistematic
al noroiului. apoi am încercat să ne tăiem venele
sângele tăiat în pahar te-a făcut să vomezi
lungi ore de iubire şi minunate poeme am făptuit
cu sexul. plină de cuvinte a fost pielea noastră
era pe vremea evului mediu latin
vieţile noastre puse pe masă au ars-o iar
fumul ca un drog ne-a înnebunit cu totul
a urmat plecarea la mare şi întoarcerea în umilinţă
fiică a mea rezistenţa de a naşte în faţa bolii mele
este o virtute mai mare decât putinţa de a fi
incestuos în faţa corului

* * *

mă aplec cu grijă să îţi sorb respiraţia
eşti tânără şi dormi cu sângele pe tine
poezia îți rupe pielea, atinge cu metal pereţii
casei părinţilor
la aceasta mă gândesc când caut prin gunoaie
mătăsuri şi dantele negre pentru coapsele tale
de viitoare femeie
înţelegi, eşti fiica unui om ce a fost în stare
să-şi câştige infirmitatea cu un preţ
pe care doar mântuitorul l-a putut plăti
pe nisip cu ochii în apă. în plină convulsie.

* * *

în resturile grase din iarba
bolii mă întind ca un animal
din când în când plămânii creierului
scuipă cuvinte roşii ca sângele
locul meu este înăuntru ce caut eu în oraş
dacă prea multe substanţe străine
vor intra în carnea mea
voi vorbi despre ea chiar din casa ei
am nevoie de ajutorul fiicei mele.

* * *

ce mai rămăsese din bătrân
îmi rupea mâinile
să mă fi văzut cum mă plimbam dimineaţa
cu el în braţe prin curtea
spitalului până ce am slăbit ca un adolescent
pe vremea aceea am căpătat
adânca preţuire a vieţii de bărbat

* * *

la limita fiecărei litere viaţa
începe cu o bucurie.
Zguduitorul ca o mână nu-şi mai este suficient
sie însuşi. şi astfel din locul obosit
al eşecului se ridică flamura victoriei
direcţia întrece orgoliul întreprinderii
tatăl îi arată fiicei lui câmpia
la anul munţii apoi munţii apoi marea iubirea.

* * *

eu înţeleg că mai ai puţin timp
dar graba aceasta este joasă
cum jos este tot ceea ce nu se ridică
peste umbra vieţii
mâinile tale sunt curate pentru că nu au ieşit
din interiorul tău niciodată
ai grijă este o formă necanonică de a distruge
construcţia pe care nici nebunia nu o poate pricepe
într-o bună zi şi într-o bună singurătate
vei încerca să treci în casa ei
dar tatăl tău în plină tinereţe
nu te va putea ajuta
pentru prima dată în viaţa lui

* * *

când ţi-am văzut sexul prima dată
a fost ca şi cum mi-aş fi pierdut
propriul meu sex. după aceea am dormit
la picioarele tale. voi merge din nou la F.
cine va veni la mine cine îmi va aduce ţigări
iar dacă voi uita să scriu poezii
voi putea învăţa din nou
nu mă pot împotrivi descompunerii
nu mai pot lupta cu boala
ceva se zideşte în jurul meu
când mi-ai întors spatele pentru prima dată
a fost ca şi cum aş fi privit viaţa cu ochii tăi

* * *

acolo unde timpul se izbeşte de spaţiu
se nasc stelele. acolo unde lumina lor te atinge
dispare neantul. acolo în pretutindenea începutului
stă o pornire sinucigaşă
acolo în lipsa desăvârşită a cuvintelor totul este posibil
acolo este doar o aluzie la fineţea îngrozitor
de instrumentată a creierului.
acolo lipsa de simetrie rotundă
a existentului aduce o blândă şi plată psihoză.
acolo vom înţelege când ne vom simţi neuronii
în plin lucru mecanic
acolo eşti tu iubita mea fiică

* * *

m-am străduit să te văd dansând
dar am înţeles că noaptea nu este
destul de lungă pentru tine
poate la iarnă va ninge mult
şi vom bea ceai fierbinte la marginea
câmpului acolo unde este casa mea
sunt singur fumez şi scriu lungi cuvinte
germane despre o poveste pe care am auzit-o demult.
H. este mort. T. este mort. J. este mort. C. este mort.
K. este mort. fiica mea este moartă.
rămâne nebunia animalului să poarte prin păduri nesfârşite
adânci urme de sânge
întreaga viaţă ca pe o stranie imagine a
poeziei.

Date bio-bibliografice

Născut la 4 august 1954 în localitatea Crişcior (Hunedoara), Paul Daian (pseudonimul lui Sergiu Filip) a absolvit în 1974 liceul “Dimitrie Cantemir” din Bucureşti. A practicat până în prezent peste 40 de meserii, schimbând frecvent locurile de muncă.

În urma unui protest la Uniunea Scriitorilor faţă de autorităţile comuniste din România în 1982 este pedepsit cu închisoarea. Altă încercare de protest se soldează cu internări în spitale psihiatrice (1986, 1987). Din 1990 este membru al Uniunii Scriitorilor din România. A debutat editorial în “Caietul debutanţilor” (Albatros, 1984). Colaborări la “Luceafărul”, “România literară”, “Viaţa Românească”, “Contemporanul”, etc. Deşi criticul literar Marin Mincu îl consideră “nouăzecist”, autorul însuşi se declară un “optzecist notoriu”.

Obţine Premiul de Poezie al Asociaţiei Scriitorilor din Bucureşti pentru anul 1999 cu volumul “Stângăcia în salut a femeii”.

Cărţi publicate

- *Poeme sororale* (Ed. Cartea Românească, Bucureşti, 1987)

- *Turma de porci* (Ed. Cartea Românească, Bucureşti, 1994)
- *Johann* (Ed. Pontica, Constanţa, 1994)
- *Trei poeme* (Ed. Pontica, Constanţa, 1994)
- *Cerul şi ochii lui oblici* (Ed. Pontica, Constanţa, 1997)
- *De astăzi beau sânge* (Ed. Semne, 1998)
- *Stângăcia în salut a femeii* (Ed. Paralela 45, 1999)
- *Mingea de păr a vieţii* (Ed. Coresi şi Asociaţia Scriitorilor din Bucureşti, 1999)

În curs de apariţie

- *Antologia "Softwin"* (Ed. Vinea, 2001)
- *Pagini de jurnal* (Ed.Compania, 2001)

Table of Contents

Stangacia in salut a femeii	1
Microsoft	2
Caseta tehnica	3
Paul Daian & Friends	4
Dedicatie	5
*** (vorbesti cu mine)	6
*** (cocosul de sange)	7
*** (beau apa in care)	8
*** (deschid violent parcul)	9
*** (pentru tine tot acest namol)	10
*** (cand seara curge incet)	11
*** (dimineata cantecul cocosului)	12
*** ("je suis une brute...")	13
*** (cum sa-ti spun)	14
*** (uscata este Marea Nordului)	15
*** (fiica a mea)	16
*** (cand dementul imparte cuvinte)	17
*** (iubirea mea pentru tine)	18
*** (cu privirea cat un animal salbatic)	19
*** (am aflat ca sexul tau)	20
*** (iubita mea fiica)	21
*** (la marginea imperiului Roman)	22
*** (pregatesc padurea germana)	24
*** (stau cu picioarele in apa verde)	25
*** (aruncata in neant este gandirea)	26
*** (voi construi un animal fara sex)	27
*** (mult par trandafiriu poarta Rinul)	28

*** (draga mea fiica) 29
*** (intre dansul medieval si acordeon) 30
*** (pe scaunul tau de fetita) 31
*** (in casa padurii) 32
*** (cand zapada ca o tabla de sah) 33
*** (treci pe langa mine) 34
*** (fumez si privesc pe fereastra) 35
*** (ma plimb prin incaperile negre) 36
*** (cezarul suferea de o boala rara) 37
*** (cu T. in camera cu papusi) 38
*** (am intrebat insecta) 39
*** (ganditorii saluta distanta) 40
*** (pestii exotici se plimba prin) 41
*** (in casa vietii) 42
*** (cu mainile in padurea de var) 43
*** (priveste cum trec dansatorii) 44
*** (in parcul spitalului din F.) 45
*** (programate boltii instelate) 46
*** (inscrisa in sange) 47
*** (cand am vazut fata lui Virgil) 48
*** (in primavara aceea ai dormit) 49
*** (ma aplec cu grija) 50
*** (in resturile grase din iarba) 51
*** (ce mai ramasese din batran) 52
*** (in limita fiecarei litere viata) 53
*** (eu inteleg ca mai ai putin timp) 54
*** (cand ti-am vazut sexul prima data) 55
*** (acolo unde timpul) 56
*** (m-am straduit sa te vad dansand) 57
Date bio-bibliografice 58